

SUPRAINFINIT

OF REFRAINS AND LIMINAL SPACES

TINIPIIARQUS

Opening Friday, November 27 | 16:00 – 21:00
27.11.2020 – 06.02.2021

SUPRAINFINIT Gallery is pleased to announce the group exhibition ***Of refrains and liminal spaces*** with newly commissioned and existing works by Apparatus 22, Marius Bercea, Simion Cernica, Peles Empire, Alina Fenes Crasovschi, Candice Lin, Justin Mortimer, Vlad Nanca, Umar Rashid (Frohawk Two Feathers), Jimmy Robert, and Jala Wahid.

In order to find comfort and diffuse fear, children often sing to themselves. Fragments of songs, an earworm chorus, words and rhythms that calm and center in the heart of tumult.

/

Space is something that is given to us and we often get attached to a place that initially is unclear to us. The construction of a personal space upholds a *vision from the past*, a memory similar to a stalker.

/

The habit of moving about, moving about freely, without it being too much trouble is different from place to place, from context to context.

/

We grow being aware of frontiers and borders between countries, but rarely being aware of their deeper political striations. Imaginary limits are also engrained.

/

Space ramified, expanded, got visibly political and questionable. The production of space has merely become unstoppable in the neoliberal society.

/

Birds mark their territory through singing. “The refrain may assume other functions, amorous, professional or social, liturgical or cosmic: it always carries earth with it; it has a land as its concomitant; it has an essential relation to a Natal, a Native” (Gilles Deleuze and Felix Guattari, *A thousand plateaus*).

Liminality has deeply infiltrated in the everyday grid of many in the past months. It delineates the space between worlds, between chaos and a constructed environment that one builds for survival, as well as for creation. Formulated as a threshold to merge the real and the imaginary, liminal spaces intertwine environments and affective realms with residues that unravel personal histories. *Of refrains and liminal spaces* brings together works that inhabit spaces between ways of working, seeing, and being. SUPRAINFINIT Gallery becomes a space of liminality, of suspense and potentiality, an aggregation of affects, political voices and symbolic agencies.

The exhibition unveils fragments of specific landscapes turned into battlefields over power,

identity and mythologies. Landscapes that have struggled to rebuild their threatened identities and micro narratives for which no clean political acceptance exists. *Kurdistan's landscape is as mercurial as its politics* (Jala Wahid). Intersections between natural and psychological landscapes, geometries of the routine and lures of the horizon contain the liminality aspect of the spaces it creates. Images and actions of female figures are equally being idolized and bastardised, thus borders of fiction and reality are blurred and each version of the reproduction brings a new layer to the story. The abstract hand moulded ceramic element seems to grapple with the long history of preconceptions over the female identity.

Dragon's blood — Star Anise — Yerba Santa — Mugwort. Investigations in the matriarchal relationship to land and plants, considering how botanical treatments were historically associated with female social roles of healer, witch, and herbalist. *The plant's multiple use in decolonial struggles, struggles against slavery, and feminist struggles in Europe* (Candice Lin). A philosophy of the sub-culture, of the radical visions found beyond the neoliberal surface, reconsideration of the western specie aeternitatis, a reordering of norms and rules through chaos. The studio space witnessing a long process of self-assessment, domestication of actions, and construction of layers.

Human characters and silhouettes that remain at the peripheries and yet summon a poetic imagination and an abstract association of signifiers. Displaced bodies that move from one location to another, carrying a sense of togetherness and loneliness at once. The silhouettes as immortal floating bodies that became the foundation for a post-humanist society, devoid of emotions and fluid movement. Fragments of history where phenomenon like the fetishization and exoticization of queer sexuality or black bodies permeate into the perplexing gaps between mainstream narrations. Trinity — Triangle — Threesome. The convergence of agonistic perspectives that storm out in front of the visitor's eyes assure that consensus is not always vital.

Departing from the notion of liminal spaces, *Of refrains and liminal spaces* exhibition attempts to pull together the strands of a cracked world whose kinship springs from the same waters. The exhibition space navigates between a real, tangible ground and a free floating, imaginative environment.

Text and curatorial concept by Cristina Vasilescu

////////////////////

Apparatus 22 is a transdisciplinary art collective founded in January 2011 by current members Erika Olea, Maria Farcas, Dragos Olea together with Ioana Nemes (1979 - 2011) in Bucharest, Romania. Beginning with 2015 they are working between Bucharest, Brussels and SUPRAINFINIT utopian universe. They see themselves as a collective of daydreamers, citizens of many realms, researchers, poetic activists and (failed) futurologists interested in exploring the intricate relationships between economy, politics, gender studies, social movements, religion and fashion in order to understand contemporary society.

The work of Apparatus 22 was presented in: La Biennale di Venezia 2013, MUMOK, Vienna (AT), BOZAR – Centre for Fine Arts, Brussels (BE), Museion, Bolzano (IT), Akademie Schloss Solitude, Stuttgart (DE), Contemporary Art Museum (MNAC), Bucharest (RO), La Triennale di Milano (IT), TRAFU Gallery, Budapest (HU), Futura, Prague (CZ), Ujazdowski Castle – Centre for Contemporary Art, Warsaw (PL), Salonul de Proiecte, Bucharest (RO), Onomatopée Eindhoven (NL), Konji (BIH), Osage Foundation (Hong Kong), Closer Art Centre, Kiev (UA), CIAP, Hasselt (BE), Barriera, Turin (IT), Suprainfinit Gallery, Bucharest (RO), Lateral ArtSpace, Cluj (RO), Survival Kit festival, LCCA Riga (LV), Autostrada Biennale Prizren (XK).

Marius Bercea (b. 1979) lives and works in Cluj-Napoca, Romania. In his paintings, Bercea depicts Romanian society through portraiture, architectural visions, and lush vegetation, uniting many diverse painting traditions. His recent solo exhibitions include *Thieves of Time*, François Ghebaly, Los Angeles (2019); *Time Can Space*, Blain|Southern, Berlin (2018); and *A Full Rotation of the Moon*, Cluj Museum of Art, Romania (2017). A new book of his photography, *Sun Tan Mustang*, was published in the summer of 2019.

Simion Cernica (b. Bucharest, RO), lives and works in Los Angeles. Cernica uses any medium or discourse necessary to express his conceptual position and formal exploration. He develops his practice by researching recent history and the current socio-political and cultural dimensions. While questioning our approved cultural perspectives, he aims to challenge the way we perceive reality, cultural history, and how we advance our precarious humanity.

His works and projects have been exhibited at: Nino Mier Gallery, Los Angeles; Europe House, The Hague; ICR, Budapest; Art Encounters Foundation, Timișoara; Jaus Gallery, Los Angeles; Expanded Space, Bucharest; ODD, Bucharest; Museo di Roma in Trastevere, Rome; Art Encounters Biennial, Timișoara/ Romania; National Museum of Contemporary Art (MNAC), Bucharest; MAGMA, Sf. Gheorghe; Salonul de Proiecte, Bucharest; Photo LA, Los Angeles; HAU, Berlin; Matadero, Madrid; Atelier 35, Bucharest; UQBAR, Berlin; National Dance Center, Bucharest; The Knot (Public Art Project), Berlin/ Bucharest; Romanian Cultural Institute, Venice/Italy.

Peles Empire is collaboration between artists Katharina Stöver (*1982 in Gießen, Germany) and Barbara Wolff (*1980 in Fogaras, Romania) and was founded during their studies at Städelschule in Frankfurt with Wolfgang Tillmans and Michael Krebber. The starting point for their work is Peles Castle, a summer residence built for King Carol I at the end of the 19th Century in Romania's Carpathian Mountains. Strategies of optical flattening out and illusion, the transformation from 3D to 2D and back to 3D, and not least the question as to if and when a work can ever be understood to be completed — these are some of the motifs Peles Empire address. **Selected exhibitions:** *Even here, I exist*, 2020, Barakat Contemporary, Seoul South Korea; *CLEOPATRE*, 2019, Suprainfinit Gallery, Bukarest, NOW, Scottish National Gallery of Modern Art, Modern One, Scotland (2019) (solo); *The Sky Opens Twice*, Künstlerhaus Graz (2019) (solo); Timișoara biennale (2019); in 2017 they participated in Skulptur Projekte Münster with a newly commissioned sculpture work.

Alina Feneș Crasovschi (b. 1978 in Tulcea, RO), lives and works in Petru Voda village, Romania. She graduated from Nicolae Tonitza High School of Fine Arts in Bucharest and The

Art University in Bucharest, the Painting section led by Professor and artist Florin Mitroi. Crasovschi participated in many solo and group exhibitions, both locally and internationally.

Candice Lin (b. 1979) is an interdisciplinary artist whose work deals with the politics of representation and issues of race, gender and sexuality through histories of colonialism and diaspora. She received her MFA in New Genres at the San Francisco Art Institute in 2004 and her double BA in Visual Arts and Art Semiotics at Brown University in 2001. Her recent solo exhibitions include Govett-Brewster Art Gallery, New Plymouth, New Zealand; Walter Phillips Gallery, Banff Art Centre, Alberta, Canada; François Ghebaly Gallery, Los Angeles; and the exhibition cycle *A Hard White Body* at Bétonsalon, Paris; Portikus, Frankfurt; and the Logan Center for the Arts, University of Chicago. She is Assistant Professor of Art at University of California Los Angeles.

Justin Mortimer (b.1970) lives and works in London. His paintings consistently invite us to question the relationship between subject matter and content, beauty and horror, and between figuration and abstraction. While the imagery is almost exclusively pitiless, the texturing of the paint, the play between light and shade and the passages that lead from photo-realist definition to near-abstract formlessness are so sensitively handled as to make the work at least partially redemptive as well as to indicate a key philosophical dimension: the oblique relationship between evidence and interpretation.

Vlad Nancă (b.1979) studied Photography and Video at the Art University in Bucharest, Romania. His early works employ political and cultural symbols, often using word-play to evoke nostalgia, referencing Romania and Eastern Europe's recent history and challenging the social and political climate of their time. His current interests revolve around space (from nature, architecture and public space to outer space), materialising in sculptures, objects and installations.

Umar Rashid (also known as Frohawk Two Feathers) was born in 1976 in Chicago. A natural storyteller, he has developed a practice that reinvents the paths of population often omitted from historical record. Through writing, illustration, painting, and sculpture, Rashid creates alternative historical narratives—including a what-if story about France and England unifying into a gargantuan empire—that reference a panoply of cultures and collapse geography and time while underlining the intricacies of race, gender, class, and overall power in the colonial world. Rashid steers clear of simplistic dichotomies and instead challenges the viewer to consider the complex feelings and conducts that make up every human. In his tales people are as likely to be heroes as villains no matter their color, which ultimately acknowledges their agency as historical actors. Rashid has invented a complex iconographic language that uses classifying systems, maps and cosmological diagrams. His work is deeply informed by the hip-hop culture of his youth, using both modern and ancient references and such stylistic sources as Egyptian hieroglyphs, ledger art, Persian miniature painting, and illustrated Spanish colonial manuscripts. His work has appeared in group shows at *François Ghebaly Gallery and Jeffrey Deitch*, both in Los Angeles (all 2019) and is represented by Cokkie Snoei Gallery in Rotterdam.

Jimmy Robert's multidisciplinary practice encompasses performance, photography, film and collage, frequently collapsing distinctions between these mediums. Robert's interest in how the body can be personified through materials and the reverse is a force that integrates his longtime

work with performance with his larger practice. Robert has choreographed performance within exhibition spaces, in relation to existing architectural structures, as well as restaging, reframing or sampling historical performances. The frequent citation of moments from art history, film and literature is characteristic of his deeply layered narratives. Jimmy Robert was born in Guadeloupe (FR) in 1975 and currently lives and works in Berlin. His most recent performance 'Joie Noire' premiered in 2019 at KW Institute of Contemporary Art, Berlin and traveled to Kaaithheater, Brussels. Robert's work has been presented at Tate Britain, London; MoMA, New York and Migros Museum, Zurich. Recent solo exhibitions include Jeu de Paume, Paris; Museum of Contemporary Art, Chicago; Power Plant, Toronto; Museum M, Leuven and La Synagogue De Delme, France. Robert will be the subject of a mid-career survey at Nottingham Contemporary in 2020. This exhibition will travel to Museion, Bolzano and CRAC Occitanie, Sète in 2021.

Jala Wahid (*1988, lives and works in London) works across sculpture, video, installation and writing. She looks to the emotive and symbolic potential of materials, music and song in exploring the interregional and internal politics that have shaped Kurdistan and the implications this has from a diasporic perspective. She is interested in the complexities of nationalism within a stateless people, history and iconography, methods of archiving and existence, and Kurdish culture and politics as forms of self-preservation and defiance. Jala Wahid received her BA from Goldsmiths College, London in 2014 and completed her PgDip in Fine Art at the Royal Academy of Arts in 2019. Wahid co-edited SALT. Magazine from 2012-2019.

Recent exhibitions include: 2020 'Rock Fortress', E.A. Shared Space, Tbilisi; 2019 'Newroz', Sophie Tappeiner, Vienna; 'Searching the Sky for Rain', SculptureCenter, New York; 'Being Towards The World', Sophie Tappeiner, Vienna; 2018 'Still I Rise: Feminisms, Gender, Resistance, Acts 1, 2, and 3', Nottingham Contemporary, Nottingham; 2017 'Shahmaran', clearview.ltd, London; 2016 'Europa and the Bull', curated by Attilia Fattori Franchini, Lambda Lambda Lambda, Pristina; 2016 'And I'll Promise you', Serpentine Gallery Park Nights, London.

Cultural project co-funded by the Administration of the National Cultural Fund.

The project does not necessarily represent the position of the Administration of the National Cultural Fund. AFCN is not responsible for the content of the project, nor for the manner in which the results of the project might be used. These are entirely the responsibility of the beneficiary of the grant.

Despre ritornele și spații liminale

Vernisaj: Vineri, 27 noiembrie | 16:00 – 21:00
27.11.2020 – 06.02.2021

Galeria SUPRAINFINIT vă prezintă expoziția de grup *Despre ritornele și spații liminale*, conținând lucrări făcute special pentru expoziție, precum și lucrări deja existente, semnate de Apparatus 22, Marius Bercea, Simion Cernica, Peles Empire, Alina Fenes Crasovschi, Candice Lin, Justin Mortimer, Vlad Nanca, Umar Rashid (Frohawk Two Feathers), Jimmy Robert și Jala Wahid.

Pentru a se liniști și a scăpa de spaimă, copiii deseori își îngână un cântecel. Fragmente de cântece, un refren care îți rămâne blocat în cap, cuvinte și ritmuri care te calmează și centrează în inima tumultului.

/

Spațiul este un lucru ce ne este oferit, iar deseori ne atașăm de un loc ce ne este la început neclar. Construcția unui spațiu personal adăpostește o *viziune din trecut*, o memorie ce parcă ne pândește.

/

Obiceiul de a umbla, de a umbla liber, fără mare dificultate, variază de la loc la loc, de la context la context.

/

De mici devenim conștienți de frontierele și granițele dintre țări, însă rareori și de striațiile lor politice mai profunde. Limitele imaginare sunt și ele adânc înrădăcinate.

/

Spațiul s-a ramificat, s-a exins, a devenit evident politic și chestionabil. Producția de spațiu a devenit pur și simplu de neoprit în societatea neoliberală.

/

Păsările își marchează teritoriul prin cântec. „Ritornela poate căpăta și alte funcții, o funcție amoroasă, o funcție profesională sau socială, o funcție liturgică sau cosmică: aduce cu ea întotdeauna pământ, are drept concomitent un pământ, chiar și spiritual, se află întotdeauna într-o relație esențială cu un Natal, cu un Nativ” (Gilles Deleuze și Felix Guattari, *Mii de platouri*).

Liminalul s-a înscris în ultimele luni în țesătura cotidiană a multora dintre noi. Acesta delimitează un spațiu între lumi, între haos și mediul construit pentru supraviețuire, precum și pentru creație. Formulată ca un prag de contopire a realului cu imaginarul, spațiul liminal împletește mediile și târâmurile afective cu reziduuri ce scot la iveală istorii personale.

Despre ritornele și spații liminale aduce laolaltă lucrări ce populează spațiul dintre ipostazele lucrului, vederii și ființei. Galeria SUPRAINFINIT devine un spațiu liminal, al suspansului și potențialității, un agregat de afecte, voci politice și voințe simbolice.

Expoziția dezvăluie fragmentele anumitor peisaje devenite zone de conflict pentru putere, identitate și mitologii, peisaje care au luptat să își reconstruiască identitățile amenințate și

micronarativele, pentru care nu există o acceptare politică unanimă. *Kurdistan's landscape is as mercurial as its politics* [Peisajul Kurdistanului este la fel de imprevizibil ca politicile sale] (Jala Wahid). Intersecțiile peisajelor naturale și psihologice cu geometriile rutinei și alurile orizontului conțin aspectul liminal al spațiilor pe care acesta le crează. Imaginile și acțiunile figurilor feminine sunt în același timp idolatrizate și vulgarizate, estompându-se astfel granițele dintre ficțiune și realitate, fiecare versiune a reproducerii adăugând povestirii un nou strat. Elementul ceramic modelat de mână pare să pună sub semnul întrebării o istorie lungă a preconcepțiilor despre identitatea feminină.

Sângele dragonului – Anason – Yerba Santa – Pelin. Cercetări despre relația matriarhală cu pământul și plantele, în contextul în care tratamentele botanice sunt, din punct de vedere istoric, asociate rolurilor sociale feminine de vindecătoare, vrăjitoare și botanistă. *The plant's multiple use in decolonial struggles, struggles against slavery, and feminist struggles in Europe* [Numeroasele utilizări ale plantei în luptele decolonizatoare, în luptele împotriva sclaviei și în luptele feministe din Europa] (Candice Lin). O filosofie a sub-culturii, a viziunii radicale aflate sub suprafața neoliberală, regândirea conceptului vestic de *specie aeternitatis*, reordonarea normelor și regulilor prin haos. Spațiul atelierului e martorul unui proces lung de autoafirmare, domesticire a acțiunilor și construcție de straturi.

Personaje umane și siluete ce rămân la periferie, invocând însă o imaginație poetică și o asociere abstractă de semne. Corpuri dislocate, mutându-se dintr-un loc în altul, purtând în același timp un sentiment de comuniune și de singurătate. Siluete ca niște corpuri nemuritoare plutitoare care devin bazele unei societăți postumaniste, lipsită de emoții și de mișcare fluidă. Fragmente de istorie, unde fenomene precum fetișizarea și exotizarea sexualităților queer sau a corpurilor de culoare pătrund în golurile halucinante dintre narativele de circulație largă. Treime – Triunghi – Ménage à trois. Convergența de perspective ostile ce iau cu asalt ochii privitorilor confirmă faptul că consensul nu este mereu necesar.

Plecând de la noțiunea de spațiu liminal, expoziția *Despre ritornele și spații liminale* urmărește să pună laolaltă firele unei lumi destrămate ale cărei relații izvorăsc din aceeași sursă. Spațiul expozițional navighează între un teren real, tangibil și un mediu deznădăcinat, al imaginației.

Text si concept curatorial de Cristina Vasilescu

Traducere din limba engleza de Rareș Grozea

////////////////////////////////////

Apparatus 22 este un colectiv transdisciplinar de artă, inițiat în ianuarie 2011, în București, de membrii actuali – Erika Olea, Maria Farcaș, Dragoș Olea – împreună cu Ioana Nemeș (1979 – 2011). Din 2015 colectivul activează între București, Bruxelles și SUPRAINFINIT, universul utopic imaginat de ei. Apparatus 22 se consideră un colectiv de visători, cercetători, activiști poetici și futurologi interesați de

explorarea relațiilor complexe dintre economie, politică, studii de gen, religie, mișcări sociale și sistemul modei, cu scopul de a provoca teme de reflecție asupra societății contemporane.

Lucrările *Apparatus 22* au fost prezentate în numeroase expoziții în instituții și organizații precum: La Biennale di Venezia 2013, MUMOK, Viena (AT), BOZAR, Bruxelles (BE), Kunsthalle Wien (AT), Muzeul de artă Contemporană (MNAC), București (RO), La Triennale di Milano (IT), Académie Royale des Beaux-Arts de Bruxelles (BE), Akademie Schloss Solitude, Stuttgart (DE), TRAFÖ Gallery, Budapesta (HU), Futura, Praga (CZ), Ujazdowski Castle – Centre for Contemporary Art, Varșovia (PL), Salonul de Proiecte, București (RO), Onomatopée Eindhoven (NL), Osage Foundation (Hong Kong), Closer Art Centre, Kiev (UA), CIAP, Hasselt (BE), Barriera, Torino (IT), Art Encounters, Timișoara (RO), Suprainfinit Gallery, București (RO), Lateral ArtSpace, Cluj (RO), Survival Kit festival, LCCA Riga (LV), Autostrada Biennale Prizren (XK).

Marius Bercea (n. 1979) locuiește și lucrează în Cluj-Napoca, România. În lucrările sale, Bercea înfățișează societatea românească prin portretistică, viziuni arhitecturale și vegetație luxuriantă, punând laolaltă mai multe tradiții picturale. Printre expozițiile personale se numără *Thieves of Time*, François Ghebaly, Los Angeles (2019); *Time Can Space*, Blain|Southern, Berlin (2018); and *A Full Rotation of the Moon*, Muzeul de Artă din Cluj-Napoca, România (2017). Recentă sa carte de fotografie, *Sun Tan Mustang*, a fost publicată în vara lui 2019.

Simion Cernica (n. București) trăiește și lucrează în Los Angeles. Cernica folosește orice mijloc sau discurs necesar pentru a-și exprima poziția conceptuală și explorarea formală. El își dezvoltă practica cercetând istoria recentă și dimensiunile socio-politice și culturale actuale. În timp ce pune la îndoială perspectivele culturale prestabilite, artistul interoghează modurile de percepție a realității, istoria culturală și umanitatea precară.

Lucrările și proiectele sale au fost expuse la Nino Mier Gallery, Los Angeles; Europe House, Haga; ICR, Budapesta; Fundația Art Encounters, Timișoara; Galeria Jaus, Los Angeles; Expanded Space, București; ODD, București; Muzeul Romei în Trastevere, Roma; Bienala Art Encounters, Timișoara; Muzeul Național de Artă Contemporană (MNAC), București; MAGMA, Sf. Gheorghe; Salonul de Proiecte, București; Photo LA, Los Angeles; HAU, Berlin; Matadero, Madrid; Atelier 35, București; UQBAR, Berlin; Centrul Național de Dans, București; Proiect de artă publică, Germania/România; Institutul Cultural Român, Veneția.

Peles Empire este o colaborare între artiste Katharina Stöver (*1982 în Gießen, Germania) și Barbara Wolff (*1980 în Făgăraș, România) și a fost inițiat în timpul studiilor la Städelschule, Frankfurt, cu Wolfgang Tillmans și Michael Krebber. Punctul de pornire al operei lor este Castelul Peleş, rezidența de vară construită pentru Regele Carol I la finele secolului XIX în Carpați. Strategiile de aplatizare optică și iluzie, transformarea din 3D în 2D și înapoi în 3D și, nu în ultimul rând, întrebarea când și dacă o lucrare de artă este vreodată terminată – aceste sunt câteva dintre subiectele abordate de Peles Empire. Expoziții (selecție): *Even here, I exist*, 2020, Barakat Contemporary, Seul, Coreea de Sud; *CLEOPATRE*, 2019, Suprainfinit Gallery, București; *NOW*, Scottish National Gallery of Modern Art, Modern One, Scoția (2019) (solo); *The Sky Opens Twice*, Künstlerhaus Graz (2019) (solo); Bienala din Timișoara (2019); în 2017 au participat la *Skulptur Projekte Münster* cu o lucrare de sculptură nouă.

Alina Feneș (n.1978 în Tulcea, RO), locuiește și lucrează în satul Petru Vodă. A absolvit liceul Nicolae Tonitza din București și Universitatea de Arte plastice secția pictura de sevalet la clasa prof. Florin Mitroi. A participat la multiple expoziții personale și de grup în țară și în străinătate.

Candice Lin (n. 1979) este o artistă interdisciplinară a cărei operă abordează politicile reprezentării și problematicile rasiale, de gen și sexualitate prin intermediul istoriilor colonialismului și diasporiei. Aceasta

a absolvit programul de masterat New Genres la San Francisco Art Institute în 2001. Expozițiile ei personale au avut loc la Govett-Brewster Art Gallery, New Plymouth, Noua Zeelandă; Walter Phillips Gallery, Banff Art Centre, Alberta, Canada; François Ghebaly Gallery, Los Angeles; și ciclul de expoziții *A Hard White Body* la Bétonsalon, Paris; Portikus, Frankfurt; și la Logan Center for the Arts, University of Chicago. Este lector în domeniul artei la University of California Los Angeles.

Justin Mortimer (n. 1970) locuiește și activează la Londra. Picturile sale ne invită să punem sub semnul întrebării relația dintre subiect și conținut, frumusețe și groază, dintre figurativ și abstract. Deși imaginile lui sunt aproape exclusiv nemiloase, textura vopselei, jocul dintre lumină și umbră și trecerile de la fotorealism la aproape-abstract sunt efectuate cu atâta sensibilitate încât lucrarea capătă aproape un sentiment de speranță, indicând și o dimensiune filosofică importantă: relația indirectă dintre dovadă și interpretare.

Vlad Nancă (n. 1979) a studiat foto-video la Universitatea de Arte din București. Lucrările lui timpurii utilizează simboluri politice și culturale, deseori folosindu-se de jocuri de cuvinte pentru a evoca nostalgie, făcând referire la istoria recentă a României și Europei de Est și chestionând climatul socio-politic al acelor vremuri. Interesele sale actuale gravitează în jurul spațiului (de la natură, spațiu arhitectural și public la spațiul cosmic), materializându-se în sculpturi, obiecte și instalații.

Umar Rashid (cunoscut și ca Frohawk Two Feathers) s-a născut în 1976 la Chicago. Un povestitor născut, acesta și-a dezvoltat o practică ce reinventează drumurile parcurse de populații deseori omise din sursele istorice. Cu ajutorul scrisului, ilustrației, picturii și sculpturii, Rashid creează istorii alternative – precum o poveste în stil „ce-ar fi dacă” în care Franța și Anglia se unesc într-un imperiu monstru – ce fac referire la o gamă largă de culturi și colapsează distanțele geografice și de timp, subliniind complexitățile rasei, genului, clasei și puterii în lumea colonială. Rashid evită dihotomiile simpliste, încurajându-l pe privitor să ia în considerare sentimentele și obiceiurile complexe ce alcătuiesc fiecare persoană. În istorisirile sale, oamenii pot fi eroi sau răufăcători, indiferent de culoarea pielii, lucru care le confirmă liberul arbitru în calitate de actanți istorici. Rashid a inventat un limbaj iconografic complex, ce utilizează sisteme de clasificare, hărți și diagrame cosmice. Opera sa este profund influențată de cultura hip-hop cu care a avut contact în tinerețe, utilizând atât referințe moderne cât și antice, cu surse stilistice precum hieroglifele egiptene, arta nativ-americană „ledger art”, miniaturile persane și manuscrisele coloniale spaniole ilustrate. Lucrările sale au apărut în expoziții de grup la François Ghebaly Gallery și Jeffrey Deitch, ambele în Los Angeles (toate în 2019) și sunt reprezentate de Cokkie Sonei Gallery din Rotterdam.

Jimmy Robert lucrează multidisciplinar, îmbinând performance-ul, fotografia, filmul și colajul, deseori ștergând distincțiile dintre eceste medii. Interesul lui Robert pentru modul în care corpul poate fi personificat prin materiale și vice versa reprezintă o forță care integrează experiența sa îndelungată cu performance-ul într-un demers mai larg. Robert a coregrafiat performance-uri în spații expoziționale, în relați cu structuri arhitecturale existente, și a repus în scenă, recontextualizat sau împrumutat fragmente din performance-uri istorice. Frecvențele sale citări din momente ale istoriei artei, filmului și literaturii sunt caracteristice narativelor sale stratificate. Jimmy Robert s-a născut în Guadeloupe (FR) în 1975 și locuiește și activează la Berlin. Cel mai recent performance al său, „Joie Noire”, a avut premiera în 2019 la KW Institute of Contemporary Art, Berlin, fiind jucat apoi la Kaaitheater, Bruxelles. Lucrările lui Robert au fost expuse la Tate Britain, Londra; MoMA, New York și Migros Museum, Zurich. A avut expoziții personale recent la Jeu de Paume, Paris; Museum of Contemporary Art, Chicago; Power Plant, Toronto; Museum M, Leuven and La Synagogue De Delme, Franța. Robert va fi subiectul unei

retrospective la Nottingham Contemporary în 2020. Expoziția va călători la Museion, Bolzano și CRAC Occitanie, Sète în 2021.

Jala Wahid (*1988, trăiește și activează la Londra) lucrează în sculptură, video, instalație și scris. Aceasta privește la potențialul emoțional și simbolic al materialelor, muzicii și cântecelor în cercetarea politicilor interregionale și interne care au marcat Kurdistanul, și implicațiile acestora dintr-o perspectivă diasporică. Este interesată de complexitățile naționalismului în contextul unui popor, unei istorii și iconografii fără stat, de metodele de arhivare și existență și de cultura și politica kurde ca forme de autoconservare și sfidare. Jala Wahid și-a terminat licența la Goldsmiths College în Londra în 2014 și studiile postuniversitare în arte la Royal Academy of Arts în 2019. Wahid a fost parte din colectivul de redacție al revistei SALT. între 2012-2019.

Expoziții recente (selecție): 2020 'Rock Fortress', E.A. Shared Space, Tbilisi; 2019 'Newroz', Sophie Tappeiner, Viena; 'Searching the Sky for Rain', SculptureCenter, New York; 'Being Towards The World', Sophie Tappeiner, Viena; 2018 'Still I Rise: Feminisms, Gender, Resistance, Acts 1, 2, and 3', Nottingham Contemporary, Nottingham; 2017 'Shahmaran', clearview.ltd, London; 2016 'Europa and the Bull', curatoriată de Attilia Fattori Franchini, Lambda Lambda Lambda, Pristina; 2016 'And I'll Promise you', Serpentine Gallery Park Nights, Londra.

Traducere din limba engleza de Rareș Grozea

////////////////////////////////////

Aceasta expoziție este organizată de galeria Suprainfinit și face parte din proiectul cultural 'What's love got to do with it?' co-fințat de Administrația Fondului Cultural Național.

Proiectul nu reprezintă în mod necesar poziția Administrației Fondului Cultural Național. AFCN nu este responsabilă de conținutul proiectului sau de modul în care rezultatele proiectului pot fi folosite. Acestea sunt în întregime responsabilitatea beneficiarului finanțării.